

กลัวกลัวกลายเป็นกล้า

>>> **ไม่มีความกล้าได้ ไร้ซึ่งความกลัว** <<<

มีโอกาสดูย้อนกลับไปเห็นเรื่องราวความทรงจำเก่า ริมน้ำเจ้าพระยา ที่ที่ครั้งหนึ่งในวัยเด็กที่ซุกซน แม้จะไม่มากเหมือนเด็ก ๆ คนอื่น แถมมีความกลัวติดตัวเป็นเพื่อนสนิท เห็นเด็กเกือบทั้งหมู่บ้านว่ายน้ำข้ามฟากเพื่อไปเล่นฟุตบอลที่หาดทรายฝั่งตรงข้าม

เรือโยง เรือชนทราย จนวันหนึ่งรวบรวมความกล้า ฝั่งให้ได้ **ว่ายน้ำไปถึงกลางแม่น้ำ ความกลัว**

ตายก็อุบัติขึ้น แต่ต้องเดินหน้าว่ายน้ำต่อไป

และแล้วก็ถึงฝั่ง มันสนุกอย่างนี้เอง หลังจาก

นั่นก็ว่ายน้ำข้ามฝั่งเป็นเรื่องที่ต้องทำเกือบทุกวัน ความกล้ามันเริ่มจากความกลัวนั่นเอง

ใช่หรือไม่ ในชีวิตเรามีความกลัวมากมาย เราจึงอยู่ในที่ที่ อยู่ในมุมของเรา ไม่กล้าก้าวออกสู่โลกกว้าง **ไม่พายเรือออกท่องทะเลลึกเราจะรู้ได้อย่างไรว่าทะเลนั้นสวยงามเพียงใด** มีหลายเรื่องที่เราอาจจะไม่กล้า มีหลายอย่างที่เราคิดว่าทำไม่ได้ มีหลายครั้งที่เรากลัวจะเริ่มต้น มีหลายเวลาที่เรอบอกตัวเองว่า หยุดก่อน อย่าเลย แต่เมื่อมาถึงจุด ๆ หนึ่ง ที่ต้องกล้าหาญ เราก็ต้องกล้า เมื่อถึงเวลาที่ต้องบอกตัวเองว่า เลิกกลัวได้แล้ว หมดเวลาซ่อนตัวอยู่ใต้เงาของความกลัว ถึงเวลาขยับปีกของตัวเอง แล้วโบยบินออกไป ถึงเวลาพายเรือออกสู่ที่ลึก ด้วยความกล้าหาญ สู้ และยืนหยัด เริ่มแรกนั้นอาจจะคิดว่าเป็นเรื่องยาก แต่ที่สุดแล้วก็ไม่ยากอย่างที่คิด

หลายคนที่ประสบความสำเร็จ ก็คือ คนที่กล้าทำในสิ่งที่ตัวเองกลัวมาก่อนด้วยกันทั้งสิ้น เพราะไม่ว่าจะทำอะไร ก็จะมีสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อนเสมอ แต่ถ้าไม่มีก้าวแรก มันก็จะไม่มีก้าวต่อไป **“ความสำเร็จ” มักเป็นของคนที่ยอมทุ่มเท** กล้าหาญ เพื่อที่จะเอาชนะความกลัว พยายามเพื่อที่จะทำทุกสิ่งให้สำเร็จ มีความหวัง เพื่อที่จะมอบโอกาสให้กับตนเอง ได้ใช้ชีวิตงดงามตลอดไป

ฝึกฝนความกล้าจากสิ่งเล็ก ๆ ก่อน เป็นการบ่มเพาะความกล้าให้เติบโตอย่างแข็งแกร่ง บ่อยครั้งความกล้าไม่ได้เกิดจากการกระทำอะไรที่ยิ่งใหญ่ แต่ด้วยการตัดสินใจเล็ก ๆ เนลสัน แมนเดลาเคยบอกไว้ว่า **“กล้า ไม่ใช่ไม่กลัว แต่เอาชนะความกลัวได้”** อาจคิดว่า ความกล้ามันปราศจากซึ่ง

ความกลัว แต่แท้จริงแล้ว **“ความกล้า”** คือ การอยู่เหนือความกลัวต่างหาก หากวันที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่มีคนปลอบใจ จงเรียนรู้ที่จะเข้มแข็ง หากวันที่ยิ่งใหญ่กลัว แต่ไม่มีใครยื่นมือช่วยเหลือ จงฝึกยืนด้วยลำแข้งของตน บอกกับตัวเอง “ไม่กล้าแล้วใครจะมากล้าแทนเรา หากวันที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่มีใครถามไถ่ จงเรียนรู้ที่จะแบกไว้เพียงลำพัง เพราะไม่มีใครคลายความกลัวกลัวให้เราได้ นอกเสียจากตัวเรา

ดอกไม้ที่เบ่งบาน ย่อมดึงดูดผีเสื้อนั้นใด คนที่มีความสามารถนั้นจะกลัวว่า อนาคตจะอัปยศหมดหนทาง อย่างกลัวกับผลลัพธ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ชีวิตพลิกได้ หากไม่ยอมแพ้เสียก่อน

มีคำกล่าวว่า **“ไม่มีความกล้าใด ไร้ซึ่งความกลัว”** แท้จริงแล้วพื้นฐานของความกล้าหาญ มาจากความกลัว การเอาชนะความกลัวได้ จึงเรียกว่า **“ผู้กล้า”** ไม่ใช่ผู้กล้าหาญจะไม่มี ความกลัว แต่เพียงเพราะความกลัวตาย เราจึงคิดที่จะเอาชนะความกลัวนี้ได้ เราอาจจะมีหลายวิธีที่สามารถเอาชนะมันได้แล้วแต่ว่า **เราจะค้นพบวันตามจังหวะเวลาที่พระเลือกสรรให้** ความกลัวมันมีอยู่ในใจของคนเราเหมือน ๆ กันทุกคนนั่นแหละเป็นเรื่องปกติ นำความทุกข์ออกไปจึงจะได้ความสุข

นำความกลัวออกไปจึงเป็นความกล้า ความรักความเมตตา นำความสันติมา หากเราไม่กล้าที่จะออกไปทำความดี ความดีก็ไร้ค่า **กล้าที่จะบอกว่าเราเป็นศิษย์พระเยซู** ด้วยการทำความดี ด้วยการนำความสุขไปสู่สังคมที่เราอยู่ ผู้คนที่เราพบผ่าน เพราะสังคมวันนี้คือทะเลลึกที่เราต้องนำความรักของพระเจ้าออกไป เรากล้าพอหรือยัง ถ้ายังก็ลองเริ่มต้นทำดู...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>